

latura videatur, et in terris quam plurimis jam attulerit.“ Естетическо и филологическо изображенъ, кое намъ е ученъ многи новии туђи езика дало, за цело ће намъ сама славянска нарѣчия богато и благодарно надокнадити.

## §. 12.

*Шта су досадъ были Славяни безъ ове узаймности.*

Узмимо само безпристрастно повѣстницу преда се, то ће мо се некимъ новимъ себичнимъ, Славяне, њиове езике и повѣстнике непознавајућимъ и њиовъ Славянски животъ башъ нинайманъ непоняјућимъ немачкимъ историкерима (н. п. Гебхарди, Ротеку, Пелицу, Менцлу и др.) чудити, кадъ кажу: да Славяни нису никакву, или ако и есу, то су само подчинѣну мимогредну роллу на позоришту светскомъ играли, да су они само мнимо опредѣление и постойбину између остали европейски народа заступили, и да потOME едва позорности одъ повѣсти испитателя заслужују.“ — Зато поступаю у њиовимъ списанијама ова Господа у дѣлу са Славянима, или немарљиво као съ некомъ маленкостћу, или врло презрително и увредително. Наочари своелюбия свакомъ су народу на носу, и крозъ њи се сви догађаи на свету сматраю. Алъ съ највећомъ поношљивости иде највећа незна-